

Vacanță la Dunăre

Cârdei V. Mariana

Alexandru ș-al lui fiu
- Mihăiță cel hazliu -
au plecat într-o vacanță,
plini de importanță.

De pe prispa casei vechi,
ce dă în grădină
ei privesc spre Dunăre
și-n taină suspină.

Mai târziu, au hotărât
să se scalde împreună,
au luat cu ei merinde,
vremea este bună.

Dunărea curge în valuri,
încărcată cu poveri,
ea transportă înspre mare
- șlepuri, barje și vapoare.

Apa ei învolburată
este galbenă, mîloasă,
c-a plouat în Europa,
nu a fost vreme frumoasă.

Malul abrupt de argilă,
mărginit de sălcii
ascunde-o micuță barcă,
cu vâslele roșii.

Este cald, vor să se scalde,
în grabă s-au dezbrăcat
și în Dunărea gălbuie,
amândoi s-au aruncat.

Ei înoată voinicește,
apa vrea să-i ia la vale,
dar de barcă ei s-agață
și vâslesc agale.

Pe un vas de croazieră
se dansează vals...
este "Dunărea albastră"

a lui Johann Strauss.

Vezi? acolo, la izvoare,
în munții Pădurea Neagră,
Dunărea este albastră...
cine poate, să-nțeleagă!

Șapte țări a străbătut
la noi să ajungă,
în deltă s-a revărsat,
după cale lungă.

Continuu-n Marea Neagră,
Dunărea se varsă...
este o binecuvântare,
marea noastră șansă.

Zâmbitori și fericiți,
tată și fiu mână-n mână
se-ntorc la mama Anica,
să ia cina împreună.